

[Socialministeren.]

etablering af de nævnte lokaler på østre gasværk kan jeg sige, at der er søgt ekstra bevilling hertil.

Jeg tror, jeg har svaret på de ting, der blev spurgt om.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Poul Dam* til socialministeren:

„Hvilke kommentarer har ministeren til Erik Nørgaards kronik i Politiken for den 24. oktober 1971?“

Poul Dam: Det vidner jo om det indtryk, som Erik Nørgaards kronik i Politiken i søndags har gjort, at fru Else-Merete Ross og jeg har stillet spørgsmål om det samme emne. Jeg tror også, at emnet er så brændende, at der kan være anledning til, at jeg også stiller mit spørgsmål og beder ministeren om yderligere kommentarer.

Jeg vil gerne til supplerung heraf sige, at kronikken gjorde et ganske særligt indtryk på mig, fordi jeg selv har været ude for en række tilfælde, hvor unge, som er velmotiverede for en nedtrapning — så meget som man nu kan være det i den meget vanskelige situation — ikke kunne få hjælpen og derfor er i alvorlig fare for at gå til grunde.

Socialministeren (Eva Gredal): Med hensyn til det af hr. Poul Dam stillede spørgsmål tror jeg, at jeg i det store og hele kan henvise til det svar, jeg har givet fru Else-Merete Ross.

Vi er enige om, at dette er en meget alvorlig sag, og vi vil søge den løst på de måder, som der overhovedet er mulighed for.

Må jeg lige tilføje til fru Else-Merete Ross — jeg fik ikke svaret på det sidste — at der er afsat penge til uddannelse af personale, og det er nok et spørgsmål, om man ikke både skal uddanne det personale, der skal tage sig af de unge, der skal på nedtrapningsture, via en kursusvirksomhed, og i øvrigt også uddanne det personale, som er inde i selve behandlingsprocessen.

Poul Dam: Jeg vil gerne tilføje — og jeg er klar over, at et tilfredsstillende svar på dette ikke kan gives i den korte form, som spørgetiden muliggør — at det forekommer

mig, at vi står over for ikke alene et brændende spørgsmål, men et så dødsensalvorligt spørgsmål, som vi ikke har gjort det længe, og der er en række problemer i det, som vi må have taget op.

Vi har en række kommuner rundt omkring i landet, der kun bekæmper disse problemer på ord, og som prøver at holde igen på steder, hvor der burde udbygges. Vi har en række institutioner, som ikke direkte er engageret i arbejdet, som generer og hindrer en fornuftig behandling af narkomanerne. Vi har folk, som ud fra formodentlig de bedste synspunkter, moralske eller hvad det nu kan være, prøver at lægge hindringer i vejen for dette arbejde.

Her må skæres igennem, her må effektiviseres, her må gøres noget helt anderledes radikalt, end der hidtil har været talt om, og også end man hidtil har planlagt.

Socialministeren (Eva Gredal): Jeg kan ikke være uenig med hr. Poul Dam, og en af de ting, man må gøre — det hører nu ikke under mit ministerium — er at fortsætte den oplysningskampagne, som er i gang, så man kan forklare befolkningen, hvilket problem vi er ude i.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Knud Bro* til ministeren for kulturelle anliggender:

„Har ministeren planer om at standse politisk indoktrinering som fag ved vore højere læreanstalter?“

Skriftlig begrundelse:

Det fremgår af kunstakademiets arkitektskoles studieplan for 1971-72, 1. del, at professor Henning Larsens afdeling under bygningskunst som arbejdsprogram har: „Først rød, så specialist“.

Uanset menneskers private politiske kulør har det været et klart mål for vor uddannelsespolitik, at den skulle være værdifri og fremme kritisk sans hos eleverne. Jeg kan ikke se, at faget „bygningskunst“ nødvendigvis er en ideologisk skoling.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen): Arkitektskolen udarbejder årligt svarende til universiteterne og de øvrige højere læreanstalter en studie-